

KIDNAP

Avondvullend blijspel in twee bedrijven

door

JOHAN DOBBELAAR

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **KIDNAP** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **JOHAN DOBBELAAR** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2015 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **10** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en)

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

PIERRE - Hotelier (een Vlaming)

TRUDY - Zijn echtgenote

ESMEE - Hun dochter (met bril)

GEPKE - Kamermeisje

LUDO - Crimineel

BERRY - Crimineel (Randstad accent)

GIJS VAN DE WIJS - Vogelaar

LOES VAN DE WIJS - Zijn vrouw en medevogelaar

LOLITA VAN DER DONK - Politica

NICOLE - Secretaresse van Lolita

HANS - Vakantieliefde van Esmee; (dubbelrol met Ludo)

DECOR:

Plaats van handeling: receptie van het hotelletje

De receptie heeft 3 deuren, een receptiebalie, een zitje links en een zitje rechts

Deur 1: Entree en toilet

Deur 2: Kamers

Deur 3: Eetzaal, keuken en privéwoning Pierre, Trudy en Esmee

Pierre staat aan de receptiebalie een kruiswoordpuzzel in te vullen, hardop pratend.

Pierre: Veertien horizontaal: Ruimte in de gevangenis met 3 letters....de middelste is een E....Geen idee. Pffft. Verticaal: Dierenverblijf, ook 3 letters, beginnend met een H....Wat kan dat nu weer zijn?

Gepke: *(op (deur 3) (knoopt haar schort vast)* Moet ik je helpen, Pierre?

Pierre: Nee Gepke. Ik denk dat deze puzzel te moeilijk is voor jou. Bovendien komen er straks twee oude vrienden van mij, die voor een paar dagen een kamer nodig hebben.

Gepke: Toch niet Ludo en Berry?

Pierre: En wat is er mis met Ludo en Berry?

Gepke: Omdat die twee altijd misbruik maken van het feit dat je vrouw op vakantie is.

Pierre: Goed, goed, het is toevallig zo dat zij een kamer nodig hebben juist nu Trudy met onze dochter Esmee in Griekenland zit, maar... *(wordt onderbroken)*

Gepke: Ze deugen niet, die twee.

Pierre: Het zijn gewoon creatieve ondernemers, Gepke.

Gepke: Creatieve ondernemers! Mijn oom Seike uit Wubbezwaag zei altijd: "Wat rot is sel ni borreljippe" en zo is het.

Pierre: Jaja, breng jij kamer 5 nou maar in orde.

Gepke: Dat vind ik ook altijd vreemd. Als er een normale gast komt, doen we altijd kamer 1, maar als die twee hier komen, moeten ze altijd kamer 5 hebben, helemaal achterin, waar niemand ze ziet. Dat begrijp ik nooit.

Pierre: Voordat ik dat aan jouw verstand heb gepeuterd, is de advent alweer aangebroken, dus laat maar zitten. Breng liever die kamer op orde. Hier is de sleutel. *(Gepke met sleutel af door deur 2)*

Pierre: *(tegen de deur waardoor Gepke afgegaan is)* En wat sneller dan je gewend bent! *(zet radio aan)*

RADIONIEUWSLEZER: Tenslotte een weerswaarschuwing. Vanuit het westen nadert een zeer zware sneeuwstorm. Edwin Knol adviseert om niet de straat op te gaan als dat niet noodzakelijk is. Tot zover het nieuws. *(er volgt een muziekje)*

Pierre: *(geërgerd)* Jajaja *(draait radio weer uit en buigt zich weer over zijn puzzelboekje)*

Kledingstuk voor de voet met een S.....pffft *(krabt zich in het haar. Gijs en Loes van de Wijs op (deur 1) in vogelspottersoutfit)*

Loes: Goedemiddag!

Pierre: Ja, zeg dat wel. Wat is er aan de hand?

Gijs: Wij zijn Gijs en Loes van de Wijs en wij zijn vogelspotters.

Pierre: *(niet blij)* 't Is niet waar!

Loes: Ja, 't is wel waar en wij waren onderweg naar een beroemd vogelbroedgebied hier in de buurt, maar we hoorden net op de radio dat er een sneeuwstorm zit aan te komen...

Gijs: Dus zoeken we met spoed een veilig nest.

Pierre: (*zit niet op extra klanten te wachten*) Ja maar hoor eens, die storm is toch nog niet gearriveerd of wel?

Loes: Wij nemen geen enkel risico.

Gijs: Wij rijden namelijk in een eend... (*wordt onderbroken*)

Loes: Wat een giller hè? Vogelspotters met een eend!!

Pierre: (*zonder ook maar een spoor van lach*) Ja, ik sla de vellen van mijn dijen.

Gijs: Jahaha en zo'n eend is hartstikke windgevoelig.

Loes: En tochtig!

Gijs: Dus u begrijpt...

Pierre: Jaja, rustig maar. Ik snap het al. Ik zal mijn personeel instructies geven om een kamer gereed te maken.

Loes: En kunnen we hier ook fourageren?

Pierre: Fourawat?

Gijs: Fourageren. Eten.

Pierre: (*diepe zucht*) Als het niet anders kan.

Gijs: Nou graag.

Pierre: Ik zal eens in de keuken kijken wat de kok op het menu heeft staan. (*af door 3*)

Loes: (*wijst de zaal in*) O Gijs, kijk eens door dat grote raam daar.

Gijs: Waar? O daar. (*pakken gelijktijdig de kijkers en kijken de zaal in*)

Loes: Kijk daar...de Geelgorswipstaart!

Gijs: Dat vind ik toch zo'n trutvogeltje.

Loes: O, wat ben je toch een echte woerd!

Gijs: Weet ik toch, mijn duifje. Daar, een Hanglipfuut!

Loes: Waar? O ja, die is zeldzaam.

Pierre: (*op door deur 3. Met twee conservenblikken in de hand*) Ik heb de kok juist gesproken. (*bekijkt etiket op eerste blik*) Er staat champignonsoep op het menu... (*Gijs en Loes kijken nog steeds door de kijkers de zaal in*)

Gijs: Klinkt goed.

Pierre: (*neemt nu het andere blik en kijkt op het etiket*) En bonenschotel in tomatensaus.

Loes: Heel lekker, als het maar geen gevogelte is.

Gijs: Inderdaad, geen gevogelte.

Pierre: (*gemene grijns*) En fazantenpaté na.

Loes: Nemen wij wel koffie.

Gijs: Als u nou ook nog een kamer voor ons heeft.

Pierre: Als u even inschrijft, dan zal ik mijn personeel instrueren.
(Pierre pakt een groot boek en blaast eerst het stof eraf voordat hij het open legt en Gijs er in schrijft. Loes staat intussen nog met de kijker in het publiek te kijken. Pierre opent deur 2) GEPKE!! (doet deur weer dicht)

Loes: Een Flutgrutto!

Gijs: *(kijkt verrast op)* Dat meen je niet!

Loes: Jawel, jawel!

Pierre: Wablief? Waar heeft madam het over?

Gijs: Een Flutgrutto, die is bijna uitgestorven. *(rept zich naar het "grote raam" en kijkt ook door zijn kijker. Pierre gaat ook naar het "raam" en tuurt met zijn hand boven zijn ogen de zaal in)*

Pierre: Ik zie een hoop rottigheid, maar een Flutgrutto.....

Loes: Er wordt hier zeker niet veel gevogeld? *(Gijs en Loes blijven spotten)*

Pierre: Dat is iets wat zeker is.

Gepke op door deur 2: Ja?

Pierre: Maak je kamer 1 klaar voor deze gasten?

Gepke: NOG meer gasten?

Pierre: Vogelspotters op doorreis.

Gepke: Mijn oom Seike was ook vogelspotter.... *(wordt onderbroken)*

Pierre: Kamer 1 Gepke, voordat je weer de hele familiechroniek uit de doeken gaat doen....

Gepke: Ik wou alleen maar zeggen dat oom Seike in 1960 de laatste Kruistrapper heeft gefotografeerd. *(Gijs en Loes laten de kijkers meteen zakken en kijken Gepke aan)*

Loes: De laatste Kruistrapper?

Gijs: Werd ook wel het Rappe Trappertje genoemd.

Pierre: Dit is een fatsoenlijk logement, wilt u daar rekening mee houden? En Gepke, wijs onze gevederde vrienden hun kamer.

Gijs: Ja, dan kun je ons vertellen over het rappe trappertje.

Loes: En oom Seike. *(terwijl ze afgaan)*

Gepke: Dat was zelf ook een vreemde vogel hoor, oom Seike. *(alle drie af door 2)*

Pierre: *(pakt puzzelboekje er bij en moppert)* De Trutgrutto, het rappe trappertje, het moet niet gekker worden? Waar was ik? Vorst. Zes letters, begint met een K *(diepe zucht)* Claus?

Ludo en Berry op. *(deur 1)*

Pierre: Aha! De firma Deugniet en co.

Ludo: Een beetje meer respect voor een ondernemersduo zou hier wel op zijn plaats zijn.

Pierre: Haha...ondernemer...en hoe heet jouw firma? Crimineel BV?
Of V.O.F. DE MISDAAD? Kruimeldieflaan 13 in Oplichtersdorp

Berry: Misschien mot je je kop effe houwe

Ludo: Wij hadden een overeenkomst met betrekking tot een te huren
ruimte, nietwaar?

Berry: Een kamer...

Pierre: Jajaja. Kamer 5 is gereed, maar wees voorzichtig, want er zijn
gasten.

Ludo: Gasten?

Berry: Hier komt toch nooit iemand? Daarom doen we altijd zaken
met jou, Pierre, omdat het hier zo'n dooie boel is.

Pierre: Ik kan er ook niets aan doen. Ineens stonden er hier een paar
vogelspotters binnen die bang zijn voor de sneeuwstorm die er aan
schijnt te komen.

Ludo: Is het dan wel verantwoord om de handelswaar binnen te
brengen?

Pierre: Die lui zijn net binnen en zo te zien hebben ze het intellect van
een kwartel, bovendien zullen die wel in hun kamer blijven tot
etenstijd.

Berry: Je gaat me toch niet vertellen dat JIJ ze gaat voederen? Da's
pas misdadig.

Pierre: Nee, mijn vijfsterrenkok, nou goed?

Ludo: Wij halen de handel.

Pierre: Momentje. Volgens afspraak betalen jullie een deel vooraf,
weet je nog?

Berry: Nog steeds de gehaaide zakenman? (*trekt portemonnee*)

Ludo: (spottend) Daarom loopt het hier zo goed. (*Berry overhandigt
Pierre een paar biljetten*)

Pierre: En bij vertrek de rest.

Ludo: En intussen doen wij een beroep op je discretie.

Pierre: Heh?

Berry: Dat je je kop mot houwe.

Pierre: Ik kan zwijgen als het graf.

Ludo: Daar zie je naar uit, ja.

Berry: (*wijst naar plint*) Zeg Pierre, als ik me niet vergis...

Pierre: (*kijkt naar de aangewezen plaats*) Ja, we hebben een muis.
Ik probeer hem te vangen maar het lukt niet erg.

Ludo: Daar zijn toch uitstekende middelen voor in de handel?

Berry: Met een Baretta punt 25 schijn je goed op kleine dieren te
kenne schiete.

Pierre: Dat kan ik hier natuurlijk allemaal niet hebben. Zelfs het
plaatsen van gewone muizenvallen levert een probleem op. Zowel

Trudy als Gepke zullen volstrekt hysterisch worden als ze er lucht van krijgen dat er hier zo'n diertje woont. Dus lijkt het mij een goed idee als jullie zo ook eens helpen dat monster te vangen terwijl jullie toch maar op de handel zitten te passen.

Berry: Ik ben heel goed met dieren.

Ludo: Dan heb jij vanaf nu een taak. Kom op, wij gaan de handel binnen brengen. *(Ludo en Berry af door 1)*

Gepke: *(op door 2. Pierre loopt naar de plaats waar de muis gezien werd en gaat daarvoor staan om te voorkomen dat Gepke de muis zal zien)* Zo, die zijn onder de pannen. Vreemde lui hoor, ze kunnen alleen maar over vogels praten.

Pierre: Zo kun jij bijvoorbeeld alleen maar over vroeger praten. Maar ja, gezien je leeftijd heb je nu eenmaal meer verleden dan toekomst.

Gepke: *(dromerig)* Mijn jeugd was mijn glorie tijd.

Pierre: Gelukkig was het fototoestel nog niet uitgevonden.

Gepke: Jawel, eenmaal ben ik op mijn vijftiende gefotografeerd door Wiebe Kratsma.

Pierre: En als onderschrift stond er: van links naar rechts: Gepke Jaarsma. *(wordt onrustig bij de gedachte dat Ludo en Berry ieder moment met hun handel binnen kunnen komen)* Uuh zeg, Gepke, ga jij eens naar de keuken om een maaltijd voor te bereiden voor die mensen.

Gepke: En wat moeten die mensen eten?

Pierre: Ganzenleverpastei hebben we toevallig even niet in huis, maar wel champignonsoep en bonenschotel in tomatensaus.

Gepke: Een feestmaal. Zijn alle spullen aanwezig?

Pierre: Als je de blikopener bedoelt, die hangt aan de spijker naast de deur. *(Gepke af door 3. Ludo en Berry op met Lolita en Nicole die beiden een zak over het hoofd hebben en gebonden handen. Deur 1)*

Pierre schrikt: Wat is dat?

Ludo: Dit is onze handelswaar, hotelier.

Pierre: Vrouwenhandel? Ik begrijp het al; de reclameleus van jullie firma is: "Goedkoop in bed met een illegale slet"

Ludo: Jij schat de kernactiviteiten van ons bedrijf helemaal verkeerd in.

Berry: Tegenwoordig pakken we het groot aan, Horeca - mannetje. *(trots)* Wij hebben deze dames ontvoerd en gaan losgeld vragen.

Pierre: Ontvoerd? En nu moeten ze in MIJN hotel? Hoor eens, daar ben ik eigenlijk principieel op tegen, tegen dat soort handel.

Ludo: Goed, goed, we begrijpen het. Gelukkig voor jou voert onze

firma een ruimhartig sponsoringbeleid. (*Berry pakt portemonnee en geeft een aantal biljetten aan Pierre*)

Pierre: Is dat exclusief BTW of zo?

Berry: (*geeft nog wat biljetten*) Zo dan?

Pierre: En de rest bij vertrek. Zeg, leven ze eigenlijk nog?

Berry: Ja, of dacht je dat ze op batterijen liepen?

Ludo: En bovendien: Levend zijn ze gewoon meer waard dan dood. Handel is handel.

Pierre: Breng die handel maar snel naar kamer 5. Ik ben er niet gerust op.

Berry: Een mens mot toch wat om te kenne leve.

Ludo: Ja, wat wil je anders? Dat we bij de post gaan werken of zo?

Berry: En belasting betalen zekers?

Pierre: Jaja, ga nou maar snel. (*Ludo, Berry en de dames af door 2. Gepke op door 3. Pierre pakt krant erbij*)

Gepke: Pierre, ik hoor net op de radio dat er in Griekenland erge bosbranden woeden.

Pierre: Ja, nou en? Ben je bang dat het zal overslaan naar hier?

Gepke: Ik bedoel alleen maar dat je vrouw en dochter daar zijn.

Pierre: O ja, da's waar ook. Maar die zitten daar toch niet in het bos?

Gepke: Het zal daar op het strand ook geen pretje zijn met al die roetwolken.

Pierre: Kan voordelig zijn: hebben ze hun vakantie in het Zwart. Hahaha. Als je die prak opgewarmd hebt, kun je misschien de toiletten eens onder handen nemen.

Gepke: Welja, je loopt me nu al de hele dag op te jagen. Wil je er rekening mee houden dat ik ook geen twintig meer ben?

Pierre: (*spottend*) Jij? Geen twintig meer? Dat kan toch nog niet lang zijn zeker?

Gepke: (*serieus*) Nou, toen ik 21 werd... (*wordt onderbroken*)

Pierre: Jij 21? ?? Dat moet tijdens het leven van stadhouder Willem I geweest zijn!

Gepke: (*serieus*) Nee, want mijn nicht Froukje was toen zwanger van een tweeling. In het dorp werd gefluisterd dat de postbode Feike Bakema daar iets mee te maken had.

Pierre: Maak me alsjeblieft niet gek met de dorpsintriges in de binnenlanden van Juttega en Poppemerstradeel. Ik wil dat je de toiletten schoonmaakt en uit de buurt blijft van kamer 5.

Gepke: Wat is er toch aan de hand?

Pierre: Ik probeer hier een hotel te runnen terwijl jij loopt te piekeren over nicht Froukje, oom Seike, tante Fiep en oom Tabbert en de postbode van Pokkemerzeel.

Gepke: Nee, Feike Bakema was postbode in Drogenham.

Pierre: Voor mijn part leude hij met haring in de ijzige havens van Sint-Petersburg!

Gepke: Goed...ik begrijp het al (*af door 1*)

Pierre: En dan te bedenken dat ik vrienden heb die hebben gestudeerd en die op hun werk een jonge secretaresse hebben waar ze dienstreizen mee maken, terwijl ik hier in deze negorij zit met een oude trage en weinig intelligente kamermeid die alleen over haar Friese familie kan praten. Kan het nog erger worden?

Trudy: (*op door 1. Roept*) Pierrrrre, ik ben thuis!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

Pierre: (*gepijnigde uitdrukking*) Ja dus!

Trudy: Ik weet het; ik zou pas over tien dagen thuis komen, maar vanwege die verschrikkelijke bosbranden zijn we meteen terug gevlogen. Alles was daar zwart. Bah! Breng jij mijn koffers even naar boven, Pierre?

Pierre: Maar Trudy, waar is onze dochter gebleven?

Trudy: O Pierre, je wil niet weten wat ik allemaal met Esmee heb moeten doormaken daar.

Pierre: Nee, inderdaad, dat wil ik niet weten.

Trudy: Ze werd al de eerste dag verliefd op een Nederlandse jongen.

Pierre: Altijd nog beter dan op een Griek.

Trudy: Maar deze jongen...hij heet Hans..... (*wordt onderbroken*)

Pierre: Hoe zou een Hollandse jongen anders moeten heten? Ik geet Gans.

Trudy: Deze Hans wil met haar trouwen.

Pierre: Die jongen is niet goed bij z'n hoofd.

Trudy: En het ergste is dat Esmee het ook wil.

Pierre: (*principiële houding*) En wat doet Hans zijn vader? Je wil tenslotte toch dat ze met mensen uit een goed milieu omgaat.

Trudy: Ja, dat is een beetje tragisch. Die jongen heeft geen vader. Hij woont bij zijn moeder en zijn tante.

Pierre: Dan kan ik goed begrijpen dat hij het huis uit wil.

Trudy: He, luister nou toch eens. Omdat Hans nog een tijdje in Giekenland blijft, heeft hij ons gevraagd eens te praten met zijn moeder en die tante.

Pierre: Zeg eens Trudy, je wil me toch niet gaan vertellen dat er een reden is voor dat overhaaste huwelijk?

Trudy: Hoe bedoel je?

Pierre: Tja, ik noem die dingen niet graag bij hun naam; maar van dat wij spoedig opa en oma zouden worden, zeg maar.

Trudy: Pierre!! Het idee. Daar is Esmee toch nog veel te jong voor.

Pierre: Ja, en ik ook. (*intussen neemt Trudy de post door die op de*

balie ligt)

Esmee op door 1: O paps, wat ben ik blij dat ik je weer zie.

Pierre: Nu moet er echt iets aan de hand zijn; dat heb je al zeker zes jaar niet meer tegen me gezegd.

Esmee: O pappie, ik heb daar in Griekenland zo'n gewèèèeldige jongen ontmoet.

Pierre: (*spottend*) Wat gewèèèeldig.

Esmee: Maar vader, je bent toch ook wel eens verliefd geweest?

Pierre: Verliefd? Ik? Kind, het idee alleen al!

Esmee: En hoe kwam je dan aan moeder?

Pierre: (*kijkt naar Trudy*) Ze was de enige gratis attractie op de kermis...en dat heb ik geweten!!

Esmee: Maar vader...mijn hart loopt over.

Pierre: Bel een loodgieter.

Esmee: Je begrijpt het niet; ik sta in vuur en vlam.

Pierre: Ga dan zeker niet onder de rookmelder staan.

Gepke op door 1: O mevrouw en Esmee zijn weer terug.

Esmee: (*met gevoel voor drama*) Ja Gepke, en de vogel die Liefde heet, streek neer op mijn schouder...

Pierre: Ik haal mijn buks wel even. Ik heb vogels genoeg gezien vandaag.

Gepke: O Esmee, wat romantisch. Ik weet nog hoe ik als jong meisje met Rients Anema door het dorp liep, zijn arm om me heen...
(*Trudy legt de post weer neer*)

Pierre: Jammer dat Napoleon toen het land binnenviel!

Trudy: O Pierre. Wat ongevoelig.

Esmee: Ja paps, ik wil ook graag horen hoe het verder ging tussen Gepke en Rients.

Gepke: Rients was de knapste jongen van het dorp.

Pierre: Maar wel slechtziend waarschijnlijk...

Gepke: Voordat het echt iets was tussen ons is hij het leger in gegaan en nooit meer terug gekeerd.

Esmee: (*geschokt*) O nee, is hij gesneuveld?

Gepke: Nee, getrouwd met de kantinejuffrouw van de kazerne.

Trudy: Gepke, loop even met mij mee naar boven, als je wilt.

Gepke: Ja mevrouw. (*samen af door 3*)

Esmee: Vader, ik wil u iets vragen.

Pierre: Toch geen geld, hoop ik.

Esmee: Nee, wat is de waarde van geld nu ik de liefde ken?

Pierre: O ja, die kanarie die op je schouder neergestreken is.

Esmee: Vader, de man waar ik van hou wil met me trouwen. Hij heet Hans.

Pierre: Ja, dat hij Hans heet, daar kan hij niets aan doen, maar dat trouwen, daar heb ik zo mijn bedenkingen over.

Esmee: Paps, ik wil Hans en anders hoef ik niet verder te leven.

Pierre: Die toon heb je van je moeder als ze een nieuwe jurk wil. En wat moet ik daar nog aan doen als je besluit zo vast staat?

Esmee: Omdat Hans een baantje heeft in Griekenland, kon hij nu nog niet meekomen. Hij heeft gevraagd of mijn ouders met zijn moeder en tante willen praten.

Pierre: Mooi, dat kan je moeder wel regelen.

Esmee: Je weet toch hoe mammie is, paps?

Pierre: Daar praat ik liever niet over. Ik heb al problemen met mijn bloeddruk.

Esmee: Aan mammie heb je niets.

Pierre: Vertel eens iets nieuws.

Esmee: (*haalt een briefje uit haar jaszak*) Hier is het telefoonnummer. Nodig ze alsjeblieft uit voor een gesprek hier.

Pierre: Ja, ik zal volgende week wel eens bellen. Ik heb nu een paar gasten.

Esmee: Nee, vader, zo lang kan het niet wachten.

Pierre: Goed goed, ik zal ze straks wel bellen en vragen naar hier te komen.

Esmee: O vader, je bent geweldig. Ik ga me nu eerst douchen. (*af door 3*)

Lolita: (*op door 2*) Zo, en waar zijn hier de toiletten?

Pierre: (*gecharmeerd van haar verschijning*) Mevrouw...ik..uhh zeg, je lijkt wel een van de dames die op kamer 5 zitten?

Lolita: En hoe kun jij dat weten? Wij zijn met een zak over ons hoofd binnen gekomen.

Pierre: Ik herken je aan je kuiten. Zelden zulke mooie kuiten gezien.

Lolita: (*verlegen*) Oooo!

Pierre: Maar niet voor het een of ander; als je hier gevangen gehouden wordt, is het dan wel de bedoeling dat je zomaar vrij rondloopt?

Lolita: Ach man....

Pierre: Zeg maar Pierre.

Lolita: Pierre...die twee mannen die ons daar gevangen houden, zijn natuurlijk amateurs van de ergste soort. Ze hebben allebei een paar biertjes gedronken en zijn als kleutertjes in slaap gevallen zonder de deur op slot te doen.

Pierre: Ja maar mevrouwtje, ik kan je hier niet zomaar laten ontsnappen hè, dat zou mijn eer als hotelhouder te na komen.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto